

Sygnatura akt I C 1388/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 03-03-2015 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Jolanta Malik

Protokolant:Maja Zając

po rozpoznaniu w dniu 03-03-2015 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa TUZ Towarzystwa (...) z siedzibą w W.

przeciwko M. B. (1)

- o zapłatę

I. zasądza od pozwanego M. B. (1) na rzecz strony powodowej TUZ Towarzystwa (...) z siedzibą w W. kwotę 207,79 zł (dwieście siedem złotych siedemdziesiąt dziewięć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od 14.01.2013 do dnia zapłaty,

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie,

III. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 30 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura akt I C 1388/13

UZASADNIENIE

Strona powodowa TUZ Towarzystwo (...) w W. wniosła o zasądzenie od pozwanego M. B. (1) kwoty 207,99 zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

Strona powodowa wskazała, iż łączyła ją ze S. G. umowa ubezpieczenia lokalu mieszkalnego położonego we W. przy ul. (...). W dniu 11 września 2011 roku doszło do zalania lokalu należącego do S. G. na skutek przecieku wody z lokalu powyżej. Winę należy przypisać pozwanemu-właścicielowi tego lokalu. Po sporządzeniu protokołu szkody oraz kosztorysu remontu zalanych pomieszczeń strona powodowa wydała decyzję o przyznaniu odszkodowania w kwocie 190,61 zł. W dniu 30 marca 2012 roku strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty kwoty odpowiadającej wypłaconemu odszkodowaniu. Pozwany nie spłacił należności. Na żadaną kwotę składają się: należność główna w wysokości 190,61 zł oraz skapitalizowane odsetki ustawowe w kwocie 17,38 zł, które naliczone zostały za okres od dnia wymagalności określonego pismem z dnia 30 marca 2012 roku do dnia wniesienia pozwu.

Rozpoznający sprawę Sąd Rejonowy dla (...)uwzględnił żądanie pozwu i w dniu 17 stycznia 2013 roku wydał w sprawie rozpoznawanej pod sygnaturą akt (...) nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym nakazał pozwanemu zapłacić na rzecz strony powodowej kwotę 207,99 zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 11 stycznia 2013 roku do dnia zapłaty oraz koszty procesu w kwocie 47 zł.

Od tego nakazu zapłaty pozwany złożył sprzeciw, w którym zaskarżył nakaz zapłaty w całości oraz wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz od strony powodowej kosztów procesu. Pozwany podniósł zarzut niewłaściwości miejscowej Sądu Rejonowego dla Warszawy – Mokotowa.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany wskazał, iż strona powodowa w błędny sposób dokonała skapitalizowania odsetek ustawowych poprzez zliczenie ich od dnia 30 marca 2012 roku. Zgodnie z dowodem doręczenia wezwania do zapłaty, pozwany otrzymał wezwanie dnia 4 kwietnia 2012 roku i ewentualne odsetki powinny zostać naliczone od dnia 5 kwietnia 2012 roku. Strona powodowa nie wykazała wysokości powstałej szkody wynikającej z zalania oraz nie wykazała dokonania wypłaty odszkodowania na rzecz S. G.. Strona powodowa nie wykazała, że była zobowiązana do wypłaty odszkodowania na rzecz S. G..

Postanowieniem z dnia 17 lipca 2013 roku Sąd Rejonowy dla (...)przekazał sprawę tutejszemu Sądowi jako właściwemu miejscowo.

* * *

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny :

Dnia 21 czerwca 2011 roku S. G. zawarł ze stroną powodową TUZ Towarzystwo (...) w W. umowę ubezpieczenia. Przedmiotem umowy było ubezpieczenie z tytułu odpowiedzialności cywilnej w życiu prywatnym S. G. oraz ubezpieczenie należącego do niego lokalu mieszkalnego nr (...) położonego we W. przy ul. (...) od ognia i innych zdarzeń losowych, a także od kradzieży z włamaniem. Ochrona ubezpieczeniowa obowiązywała od dnia 30 czerwca 2011 roku do dnia 29 czerwca 2012 roku.

Dowód :

- ***kopia polisy nr (...), k. 99, 100,***
- ***zeznania świadka S. G., zapis przebiegu rozprawy z 16.12.2014 r.***

W dniu 11 września 2011 roku w wyniku nieszczelności węży doprowadzającego wodę do licznika zużycia wody w znajdującym się piętro wyżej lokalu mieszkalnym nr (...) należącym do pozwanego M. B. (1) doszło do zalania pomieszczenia WC usytuowanego w lokalu S. G.. Na suficie oraz ścianach pomieszczenia pojawiły się zacieki wodne o wymiarach odpowiednio 0,9 x 0,7 m², 0,5 x 0,8 m² i 0,9 x 1,3 m². Przeciek wystąpił na odcinku instalacji wodnej należącej do pozwanego i to na nim ciążył obowiązek jej konserwacji.

Dnia 14 września 2011 roku S. G. dokonał u strony powodowej zgłoszenia szkody.

Dowód :

- ***protokół administratora budynku, k. 17,***
- ***zgłoszenie szkody zalaniowej, k. 18,***
- ***protokół szkody nr (...) k. 19 – 21,***
- ***dokumentacja fotograficzna k. 22 – 26,***
- ***zeznania świadka S. G., zapis przebiegu rozprawy z 16.12.2014 r.,***
- ***zeznania świadka Z. S., zapis przebiegu rozprawy z 16.12.2014 r.,***
- ***zeznania świadka M. B. (2), zapis przebiegu rozprawy z 16.12.2014 r.***

Wartość prac niezbędnych do naprawienia poniesionej przez S. G. szkody oszacowana została na kwotę 190,61 zł.

Decyzją z dnia 21 października 2011 roku strona powodowa przyznała S. G. odszkodowanie w kwocie 190,61 zł, które zostało wypłacone.

Dowód :

- ***kosztorys ofertowy, k. 27, 28,***
- ***decyzja z 21.10.2011 r., k. 30,***
- ***zeznania świadka S. G., zapis przebiegu rozprawy z 16.12.2014 r.***

Pismem z dnia 30 marca 2012 roku strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 190,61 zł tytułem naprawienia szkody z dnia 11 września 2011 roku w terminie 30 dni od daty otrzymania wezwania.

Przesyłka zawierająca wezwanie do zapłaty odebrana została przez syna pozwanego dnia 4 kwietnia 2012 roku. Wezwanie pozostało bez odpowiedzi.

Dowód :

- ***wezwanie do zapłaty wraz z zpo k. 31, 32,***
- ***zeznania świadka M. B. (2), zapis przebiegu rozprawy z 16.12.2014 r.***

* * *

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości co do należności głównej i w znacznej części co do skapitalizowanych odsetek.

Nie ulega wątpliwości, iż dnia 11 września 2011 roku doszło do zalania znajdującego się w należącym do S. G. lokalu mieszkalnym nr (...) położonym we W. przy ul. (...) pomieszczenia WC. Zalanie pomieszczenia wynikało z wystąpienia nieszczelności na węźle doprowadzającym wodę do zainstalowanego w usytuowanym piętro wyżej lokalu mieszkalnym nr (...) licznika zużycia wody. Okoliczność ta wynika zarówno z treści zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, jak również z zeznań świadków, w tym zamieszkującego w lokalu nr (...) syna pozwanego. Bezspornym pomiędzy stronami pozostawał fakt, iż lokal, w którym doszło do nieszczelności instalacji wodnej, stanowi przedmiot prawa własności pozwanego. W wyniku zalania na suficie oraz ścianach WC S. G. powstały zacieki wodne, których usunięcie wymagało wykonania prac malarskich. Tym samym w wyniku awarii instalacji wodnej w lokalu powoda, S. G. poniósł szkodę w postaci uszkodzenia jego mienia.

Zgodnie z treścią art. 415 k.c. kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. Do przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej należą: zdarzenie, z którym system prawny wiąże odpowiedzialność na określonej zasadzie, szkoda oraz związek przyczynowy pomiędzy zdarzeniem a zaistniałą szkodą. W niniejszym przypadku wszystkie wskazane i jednocześnie niezbędne przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej zaistniały. Tym niemniej odpowiedzialność deliktowa wyrażona w treści art. 415 k.c. występuje wyłącznie w przypadku, gdy jej sprawcy można przypisać winę w zakresie jego działania bądź też zaniechania. Element instalacji wodnej, którego uszkodzenie było przyczyną zalania lokalu S. G. znajdował się na odcinku należącym do właściciela lokalu nr (...). Wobec tego to właśnie na właścicielu ciążył obowiązek utrzymywania instalacji tej w należyтым stanie technicznym, jej konserwacja oraz zapobieganie powstawaniu awarii. Z obowiązku takowego pozwany nie wywiązał się w sposób należyty, a zatem można mu przypisać co najmniej winę nieumyślną za spowodowanie szkody w dniu 11 września 2011 roku.

Należący do poszkodowanego lokal mieszkalny, który uległ zalaniu ubezpieczony był m.in. od ognia i innych zdarzeń losowych. Zalanie nieruchomości przez mieszkającego wyżej sąsiada mieści się zdaniem Sądu w zakresie pojęcia „innych zdarzeń losowych”. Stanowisko takowe prezentowała także strona powodowa uznając zgłoszoną przez S. G. szkodę za zasadną i przyznając poszkodowanemu odszkodowanie w kwocie 190,61 zł.

Na mocy art. 828 § 1 k.c. jeżeli nie umówiono się inaczej, z dniem zapłaty odszkodowania przez ubezpieczyciela roszczenie ubezpieczającego przeciwko osobie trzeciej odpowiedzialnej za szkodę przechodzi z mocy prawa na ubezpieczyciela do wysokości zapłaconego odszkodowania. Strona powodowa wypłaciła S. G. odszkodowanie w wysokości 190,61 zł i miała w ocenie Sądu prawo wystąpić z roszczeniem regresowym skierowanym przeciwko pozwanemu. Co więcej, w świetle dokonanych w sprawie ustaleń faktycznych Sąd stanął na stanowisku, iż roszczenie takowe było zasadne i zasądził z tego tytułu na rzecz strony powodowej kwotę 190,61 zł.

Strona powodowa udowodniła bowiem wysokość powstałej szkody wynikającej z zalania, wykazała fakt dokonania wypłaty odszkodowania na rzecz S. G. oraz wykazała, że była zobowiązana do wypłaty odszkodowania na rzecz S. G.. Okoliczności te zostały udowodnione dokumentami załączonymi do pozwu oraz zeznaniami świadków wnioskowanych przez stronę powodową, a w zakresie przyczyny zalania są one spójne z zeznaniami świadka wnioskowanego przez pozwanego.

Na uwzględnienie natomiast nie zasługiwało częściowo żądanie zasądzenia skapitalizowanych odsetek za opóźnienie. Jak słusznie bowiem podniósł pozwany, odsetki te zostały przez stronę powodową skapitalizowane w sposób nieprawidłowy. Przy czym pozwany błędnie uznał, iż odsetki skapitalizowano począwszy od dnia 30 marca 2012 roku. W wezwaniu do zapłaty z dnia 20 marca 2012 roku określono pozwanemu termin 30 dni na uiszczenie żądanej kwoty 190,61 zł, którego początek rozpoczynał swój bieg z chwilą doręczenia wezwania pozwanemu. Korespondencja zawierająca wezwanie do zapłaty odebrana została przez syna pozwanego dnia 4 kwietnia 2012 roku. Określony pozwanemu termin zapłaty upłynął zatem bezskutecznie dnia 4 maja 2012 roku. Odsetki mogły zatem zostać skapitalizowane dopiero począwszy od dnia 5 maja 2012 roku. Suma odsetek ustawowych od kwoty 190,61 zł wyliczona za okres od dnia 5 maja 2012 roku do dnia 13 stycznia 2013 roku (dzień poprzedzający wniesienie pozwu) wynosiła 17,18 zł, a nie jak wskazała strona powodowa 17,38 zł.

Łącznie należało zatem zasądzić na rzecz strony powodowej kwotę 207,79 zł, na którą złożyło się wypłacone odszkodowanie w kwocie 190,61 zł oraz skapitalizowane na dzień wniesienia pozwu odsetki ustawowe w wysokości 17,18 zł.

O odsetkach od kwoty zasądzonej orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu na podstawie art. 481 k.c., który stanowi, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Oddaleniu podlegało tym samym jedynie żądanie pozwu w zakresie kwoty 0,20 zł wraz z ustawowymi odsetkami.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z treścią art. 98 k.p.c.. Strona powodowej przysługuje zwrot kosztów procesu w kwocie poniesionej opłaty od pozwu w wysokości **30 zł** (pkt III sentencji wyroku).

Mając powyższe okoliczności na uwadze, Sąd podjął rozstrzygnięcia zawarte w sentencji wyroku.